

SOSIALURIN

Bláðstjóri:
Vilfríð SørensenÚtgevari:
Føroya fjrvandurfløkkurPrenti:
Prentsmiðjan á Høggubreyt

AGN

Góður høgguðsløkkur

á goymslu

P. BACALAO

IRIS

Heitur matur — Smurt breyð

Tá stongt er, fæst smurt breyð
í automatinum

Keypa væl hagreiddan

feskan fisk

Tað er neyðugt, at fiskurin
er væl bløðgaður

P. BACALAO

192

gólvinum. Dorta var til dystin fús beinan vegin; men blaðtjörin mutaði ímóti, segði seg vera móðan, hevði best av at fara til songar. »Tað man eisini vera fáur, ið vil hava meg við til nakað longur,« tekur hann í aftur orðið og heingir krókstavin frá sær.

»Á, hav tú ein beinan skitt« sigur Olgar við síni ramligu rodd, »hvør er ikki góður við teg, sum hevur verið miðdepilin í rørsuni alla tíðina?« Hann tekur undir armin á honum, og so avstað; har batti eingin, undanfærsla.

Tey komu niðan skerpukjót og brennivín verður borið á borðið, Olgar biður gestirnar seta seg og leggja í vaðið. Alt er skemt og málan. Olgarskona, litil og snúðin sum ein óvitaganta, er mitt í rokinum. Tað verður skálað, fyri valinum fyri framtíðini, fyri føðilandinum, sungið. Sjálvt harra Punthavn var vordin ovurkátur veipaði við ørmunum og bar upp ørinfdi úr Vølu-spá á fornorskum. Sær sjálvum líkur reisti hann seg upp við borðið, neig fyri borðfeløgnum og skuldi tala. Olgar bað hann halda munn, um tað var nakað álvarsamt, hann ætlaði at siga. Nú var einki at tala um valið meir, Nýggjfløkkur hevði fingið so eiggiliga frammaná, at nú mátti hann koma krúpandi til framtaksmenn at fáa samarbeiði, »undir treytum, vit áseta«. Men blaðstjörin helt sína talu álvarsliga og langa, at eingin hoyrði, hvat hann segði, gav hann sær ikki far um, nú kvóðu tey Bukku-táttin, og Lias frændi stóð mitt á gólvinum og sló takt við tveimur grýtulokum.

Hvat íhaldsmenn munnu halda um valúrlitið, er tað onkur, ið heldur fyri, tá ið tátturin var liðugur.

»Vit kunnu spyrja teir,« sigur Olgar Mørski, »blaðstjörin býr beint hinumegin túnið, eg kann fara eftir honum.«

Tá læa húðaskógvamenninir: »Nei, so væl man ikki vera ímillum tykkum, at tit tala saman; Arantsen og hann ið skulu stevna ter fyri æruskemd!«

Froðbiar sóknar sjúkrakassi

LÆKNAVAL

Tey, ið ætla sær at velja sjúkrakúsleknan — tað eru um 180 ið kunnu velja aftrat — biðjast siga frá til tlf. nr. 19 ella 92 í seinasta lagi 30. í hesum mánaða.

TVØROYRI, 18. apríl 1963
Stjórnin.

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu vera goldin fyrst, áðrenn tey verða heimtað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FROÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

KONSERT

leygarkvöldið 20. apríl 1963 kl. 20 í kommunuskúlahollini.

HITT KRISTILIGA SANGKÓRIÐ

stjórnað av ALFRED DAHL.

Atgongumerki á 3. kr. við inngongdina.

GALVANISERAÐ RØR:

1/2" 3/4" 1" 1 1/4" 1 1/2" og 2".

Eisini ógalvaniserað, og øll slag av rørdelum.

Einafs fyrsta flokks rør og rørdelir.

Fáast altíð hjá

P. MARIA POULSEN

Telefon 2000 og 2001.

193

»Verið ikki býttir, tað er longu liðugt. Onkur lögfróðingur hevði ivaleyst sagt honum, hvussu býtt tað var afra til rættin við sovrðnum tvælti, so fekk ein maður ongantið sagt sína hjartans meining, allir fóru at ganga krýknir og halda um búkin av inniklemmaðari luft.

»Nei, hatta fá tú okkum ikki at trúgva, at tú fær Albert Buck her inn, óðari og hatskari er hann inn á íhaldsmenn Olgar Mørski læði og fór út. Hini sungu nú: *Der hersker en konge i Osterdal* — høvdu tikið saman hendur við borðið og dansaðu við fótunum, sum tey sótu. Punthavn var liðugur við taluna og var við í ringinum.

Nú hoyrdist málan uttanfyri og skotran upp trappuna; tað var Olgar, sum kom aftur við Albert Buck blaðstjóra undir øðrum arminum og Per Arantsen undir hinum. Teir syngja: *Fogar er foldin, dyrdarrikur himin, von er sálanna jorsalaferð*. Tað verður beinan vegin togn við borðið, øll reisa seg og hyggja at teimum komandi, teir báðir íhaldsmenninir tykjast eisini hava gripsborð, hava kas að hugvurnar fyri at lætta um. Tey við borðið taka undir við timum komandi. Nei, valið kom ongantið uppá mál. Tá ið sálmuoim var liðugur og floskan hevði gingið runt aftur, segði Olgar Mørski við blaðstjórarar báðar, at teir høvdu so mangan skreitt skinnið hvør av øðrum í bløðunum — »Visið okkum nú, at tað er ikki so illa meint kortini, at aftanfyri alt tað tvæltið er hóast alt sáft og semja!« Lias frændi skeyt upp, at teir skuldu dansa ein vals báðir, onkur annar helt, teir skuldu dansa okladans uppá á borðinum, men tá reisti harra Punthavn seg upp, og segði at teir skuldu rógva út á krabbaskel. Tað var alt í einum ruddað burtur frá, og teir settust at rógva út á krabbaskel við langan favn.

Soleiðis endaði valdagurin í Havn.

Morgunin eftir situr Bakka-Hanus á skrivstovuni, lóutar

Teir hava...

(Framhald frá 1. síðu).

byggjagæsladóm, sum seinasta landsstýrið hevði planlagt og so dyggiliga byrjað.

Hesa ógerð roynir nú Erlendur Paturssonur at fjala við at tala um eina roynd at fáa lán í Ameriku.

Men E. P. sigur sjálvur, at har kundi landsstýrið einki lán fáa uppá egna andlit og egnu ábyrgd fyri afturrindingini.

Og fyri at fjala hesum aftrar hann seg ikki við at bera fram tey ósannindini, at tað eru tey stjórnar lígu viðurskiptini, vát eru í, sum forða hesum. Tað skal vera danskurin, sum sigur nei.

At ikki skomm er skapt í hesum manni víta vit. Men hann mátti roynt at fjalt ti.

Tað ger hann ikki.

Hann torir ikki, hann vil ikki siga sum er, at Føroyar hava næst til at læna í útlandinum frá einum og hvørjum, sum vil læna okkum, men vát eru enn ov litlið kendir og ov litlið royndir til, at útlendskir lánistovnar, peningamenn, feløg ella ríkir hetta sær at taka ta w' sikoe at læna okkum.

Og staturin veitir ikki veðhald fyri útlendsk lán til feløg, kommunur ella amt ella aðrar partar av ríkinum ella stórvirki.

Staturin veitir harafturimóti veðhald fyri innlendsk lán til amt, harundir Føroya landskassa, og stovnar og virki. Samanber tað, ið hendi við endurreisning av Sjó, vinnubanknum, teimum 20 miljónunum til landskassan o. s. fr.

Var møgulegt at fáa statsveðhald fyri útlendsk lán var gaman í at fingið tilki ti eitt tilkið veðhald er tað sama sum at staturin sjálvur lænti.

Men staturin sigur seg at noyðast at føra tann peningapolitikk at avmarka sína egna lántøku í útlandinum. Veðheldur staturin fyri útlendskt lán til einstaka kommunu ella felag ella einhvørja aðra eind, felag ella virki ella mann, vilja øll leypa á at fáa statsveðhald, ti staturin má stilla øll líka og ikki gera mannunum.

So ússaligur og í politisku kongunum veitur er Erlendur Paturssonur, at hann leypur undan at við ganga:

at hetta landsstýrið ikki heldur enn onnur landsstýri kundir fáa lán í útlandinum uppá egið and lit aleina,

at landsstýrið hevur eins og onnur landsstýri biðið státtin um veðhald, men ikki kunnað fingið tað til útlendsk lán,

at landsstýrið hevur forkomið einum lán uppá 4 miljónir, sum seinasta landsstýrið hevði lagt til retts og gjøri greitt av taka,

at landsstýrið harvið hevur skert ta tilætlaðu uppbvggingina.

Besta gávan
til
FØROYINGIN
Curturi og heima
er ein
FØROYSK BÓK